

71/1998. (IV. 8.) Korm. rendelet

az idegennyelv-tudást igazoló államilag elismert nyelvvizsgáztatás rendjéről és a nyelvvizsga-bizonyítványokról

Az állampolgárok idegennyelv-ismeretének fejlesztéséhez fűződő kiemelkedő társadalmi érdek alapján, annak érdekében, hogy az idegennyelv-tudás szintje - a nyelvtudás állami elismerési rendszerének korszerűsítése és az államilag elismert nyelvvizsgát igazoló szervezetek körének bővítése révén - az Európai Unió elvárásrendszeréhez közelebb kerülhessen, a Kormány a következőket rendeli el:

1. § (1) Államilag elismert nyelvvizsgának minősül az e rendelet szabályai alapján akkreditált vizsgarendszer szerint, és vizsgáztatási joggal felruházott szervezet által lefolytatott, a nyelvismeret tanúsítására szolgáló nyelvvizsga.

(2) Jogszabály, valamint jogszabály felhatalmazása alapján állami vagy államilag elismert szervezet az államilag elismert nyelvvizsga letételét jogosultságok, illetve kedvezmények feltételül szabhatja. Ha jogszabály másként nem rendelkezik, a felhasználó az államilag elismert nyelvvizsgához fűződő jogosultságok, illetve kedvezmények megadását további feltételekhez kötheti.

(3) Államilag elismert nyelvvizsga-bizonyítvány kiadásának alapjául szolgáló nyelvvizsgáztatásra és az államilag elismert nyelvvizsga-bizonyítvány kibocsátására akkreditált vizsgaközpont jogosult.

2. § (1) Nyelvvizsgára minden magyar és nem magyar állampolgárságú jelölt jelentkezhet attól az évtől kezdve, amelyben betölti 14. életévét. A magyar állampolgárságú vizsgázó - a 13. § (5) bekezdésében foglalt kivétellel - bármely akkreditált, a vizsgázó által választott nem magyar idegen nyelvből, illetve nem magyar második nyelvből, a nem magyar állampolgárságú vizsgázó bármely akkreditált, a vizsgázó anyanyelve szempontjából idegen vagy második nyelvből vizsgáztatási joggal rendelkező akkreditált vizsgaközpontnál jelentkezhet nyelvvizsgára. A jelentkezés meghatározott típusú és fokú, illetve szintű vizsgára történik. A jelentkező a vizsgaközpont bármely olyan vizsgahelyén tehet vizsgát, amely a Nyelvvizsgát Akkreditáló Testület (a továbbiakban: Testület) akkreditációs eljárásán vizsgahelyként megfelelt.

(2) A nyelvvizsgáért vizsgadíjat kell fizetni, melyet a vizsgaközpont számlájára kell befizetni.

(3) Nyelvvizsgáztatási joggal felruházott, illetve a 10. § (5) bekezdése szerinti akkreditációs eljáráson megfelelt vizsgahelyként működő felsőoktatási intézmény a vizsgadíjat a vele hallgatói jogviszonyban állók részére mérsékelheti, illetve elengedheti.

3. § (1) Nyelvvizsga élő idegen nyelvekből, magyarból mint idegen nyelvből, valamint klasszikus és mesterséges nyelvekből tehető.

(2) A nyelvvizsga egynyelvű, ha a nyelvismeret mértékének megállapítása kizárólag az adott idegen nyelven történik, és a nyelvhasználati készség szintjének megállapítására irányul, vagy kétnyelvű, ha a nyelvvizsga a közvetítési készség vizsgálatára is kiterjed.

(3) A nyelvvizsga lehet:

a) általános nyelvi;

b) szaknyelvi.

(4) Bizonyítvány csak szóbeli vizsga (A típus), csak írásbeli vizsga (B típus), valamint egy vizsgaidőszakban, ugyanannál a vizsgaközpontnál tett írásbeli és szóbeli vizsga (C típus) sikeres letétele esetén adható ki. Az A és B típusú vizsgabizonyítványok együttesen a komplex nyelvtudást igazoló C típusú vizsgabizonyítvánnyal lehetnek egyenértékűek, függetlenül a két vizsgacselekmény között eltelt időtől és a vizsga helyéül szolgáló vizsgaközponttól. Az egyenértékűség részletes szabályait az oktatási miniszter a Nyelvvizsgát Akkreditáló Testület ajánlásai alapján rendeletben szabályozza.

(5) A nyelvvizsga alap-, közép- és felsőfokú nyelvtudást mér az Európa Tanács Közös Európai Referenciakeretben ajánlott hatfokozatú rendszerben elért szintnek a nyelvvizsga-bizonyítványban való megjelenítésével. A magyar államilag elismert akkreditált nyelvvizsgafokozatok az Európa Tanács Közös Európai Referenciakeret küszöbszintjének (B1), középszintjének (B2), illetve haladós szintjének (C1) feleltethetők meg a mellékletben foglaltak szerint. A nyelvvizsgák egységes követelményrendszerét a Testület javaslata alapján az oktatási miniszter (a továbbiakban: miniszter) rendeletben állapítja meg.

(6) A nyelvvizsgáztatás az akkreditált vizsgaközpont által delegált bizottság előtt történik. A bizottság elnökből és legalább egy tagból áll. Nem lehet a vizsgabizottság tagja, illetve elnöke olyan személy, aki a vizsgázóval a Ptk. 685.

§ b) pontja szerinti kapcsolatban áll, illetve aki a jelentkező nyelvvizsgára történő felkészítésében részt vett. A nyelvvizsgán a vizsgázó minden egyes nyelvi teljesítményét két értékelő értékeli. A Testület által meghatározott esetekben az írásbeli teljesítmények értékelésénél ettől el lehet térni. A vizsgabizottság összeférhetlenségére vonatkozó szabály alól a Testület állásfoglalása alapján kivétel tehető a Magyarországon kevésbé gyakran oktatott, illetve ritka nyelvek esetében. A vizsgázóval az írásbeli, szóbeli vagy komplex vizsga eredményét a vizsgaközpont a vizsga időpontját követően, legkésőbb 30 napon belül közli. A vizsgázó az írásbeli dolgozatát, illetve szóbeli vizsgájának értékelését megtekintheti. Az írásbeli dolgozatról kézzel, illetve - ahol a feltételek rendelkezésre állnak - saját költségére géppel másolatot készíthet. A másolat készítése az értékelő személyes adataihoz fűződő jogát nem sértheti. A vizsgadolgozatok másolását a vizsgaközpont - ha erre a vizsgázó figyelmét már a jelentkezési lapon felhívta - korlátozhatja, de azzal, hogy a kézzel történő másolásra adott idő harminc percnél kevesebb nem lehet.

(7) A vizsgaközpont a sikeresnek minősített vizsgákról folyamatosan köteles a vizsgabizonyítványokat kiállítani, azonban a vizsgaesemény időpontjától számított legkésőbb 60 napon belül köteles a vizsgabizonyítványt a vizsgázók rendelkezésére bocsátani. E rendelkezés alól kivételt képeznek a fellebbezés elbírálása után sikeresnek minősített vizsgák, melyekre a (8) bekezdésben leírt határidők érvényesek.

(8) A vizsga értékelése ellen jogszabálysértés vagy az eredményszámításban mutatkozó számszaki hiba esetén, az eredmény közlésétől számított 15 napon belül lehet fellebbezni. A fellebbezést első fokon a vizsgaközpont vezetője a benyújtástól számított 15 napon belül köteles elbírálni. A sikeresnek ítélt vizsga esetében a döntéstől számított 15, azaz a vizsgacselekménytől számított 75 napon belül a vizsgaközpont köteles a vizsgabizonyítványt a vizsgázó rendelkezésére bocsátani. Másodfokon - a Testület elnökével egyetértésben - a fellebbezést az Oktatási Hivatal vezetője bírálja el a másodfokra való benyújtástól számított 15 napon belül. Az Oktatási Hivatal a döntésről a vizsgaközpontot is tájékoztatja. A sikeresnek megítélt vizsga esetében az Oktatási Hivatal határozatának kézhezvételétől számított 15, azaz a vizsgacselekménytől számított 90 napon belül a vizsgaközpont köteles a vizsgabizonyítványt a vizsgázó rendelkezésére bocsátani.

(9) A (7) és (8) bekezdésben a vizsgabizonyítvány kiállítására meghatározott határidőket a miniszter indokolt esetben legfeljebb harminc nappal meghosszabbíthatja.

(10) A vizsgabizottság a vizsgáról anyakönyvet állít ki, melynek egy példányát a vizsgaközpont megőrzi, másik példányát pedig - a vizsgázó adatkezelésre vonatkozó előzetes írásbeli hozzájárulásával együtt - megküldi az Oktatási Hivatalnak. Az anyakönyv alapján a nyelvvizsga-bizonyítványról az Oktatási Hivatal másolatot adhat ki. Másolat a nyelvvizsga-bizonyítvány jogosítottja kérésére adható ki.

4. § (1)

(2) Az Oktatási Hivatal gondoskodik az akkreditációs eljárás jogi előírásainak betartásáról.

(3) Az Oktatási Hivatal adja ki a Testület állásfoglalása alapján az első fokú akkreditációs határozatokat, végzi a Testület állásfoglalása alapján a külföldön szerzett nyelvvizsga-bizonyítványok honosítását, vezeti a nyelvvizsgák anyakönyveinek nyilvántartását.

(4) Az Oktatási Hivatal látja el a Testület működésével kapcsolatos titkársági feladatokat, amelyekkel kapcsolatban a Testület elnöke utasíthatja az Oktatási Hivatal igazgatóját. Közigazgatási feladatok ellátása, határidők betartása, és szakmai kérdéseket nem érintő ügymeneti kérdések szempontjából az Oktatási Hivatal irányítja a Testület munkáját és utasíthatja a Testület elnökét. Az Oktatási Hivatal kezeli az akkreditációs bevételeket, amelyekből biztosítja a Testület és az Oktatási Hivatal feladatainak ellátásához szükséges kiadásokat. Az Oktatási Hivatal és a Testület hatáskörét a Szervezeti és Működési Szabályzat rögzíti.

(5) A nyelvvizsga letételét közhitelesen igazoló bizonyítványok és anyakönyvek országosan egységes formanyomtatványát az Oktatási Hivatal bocsátja a vizsgaközpontok rendelkezésére. A formanyomtatvány előállításának költségeit a vizsgaközpontok viselik.

(6) Az Oktatási Hivatal a közbeszerzési előírások betartásával és a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat egyetértésével évente jelöli ki azt a nyomdát, amellyel a vizsgaközpont a vizsgabizonyítványokat elkészítheti.

5. § (1) A nyelvvizsgáztatás akkreditálásával kapcsolatos szakmai feladatokat - (3) bekezdés szerinti - szakértőkből álló, az Oktatási Hivatal mellett működő Testület látja el.

(2) A Testület feladatai:

a) javaslatlététel a miniszter részére az akkreditációs eljárás szabályaira;

b) javaslatlététel a nyelvvizsga egységes követelményrendszerének kidolgozására és rendszeres felülvizsgálata szabályaira;

c) a nyelvvizsga-bizonyítványok és -anyakönyvek formanyomtatványainak kidolgozása;

d) a vizsgaközpontok által kezdeményezett akkreditációs eljárások lefolytatása;

e) más országokban elismert nyelvvizsgarendszerek szerint letett nyelvvizsgák egyenértékűségének megállapítása;

f) a vizsgaközpontok vizsgarendszereinek és feladatészleteinek ellenőrzése;

g) a vizsgáztatással és a vizsgáztató személyekkel szemben támasztott követelmények részletes kidolgozása a szaknyelvi vizsgáztatásban a 8. § (3) bekezdésében foglaltaknak megfelelően;

h) állásfoglalás a külföldön szerzett nyelvvizsga-bizonyítványok honosíthatóságáról a 12. §-ban foglaltak szerint;

i) nyelvvizsgáztatással kapcsolatos információs rendszerek kidolgozása;

j) szakvélemény nyújtása a nyelvvizsga értékkel bíró ügyekben;

k) állásfoglalás arról, hogy mely nyelvek minősülnek Magyarországon kevésbé gyakran oktatott, illetve ritka nyelveknek a nyelvvizsgáztatás szempontjából.

(3) A Testület legalább öt és legfeljebb kilenc, idegen nyelv szakos tudományegyetemi tanári szakképzettséget igazoló oklevéllel, valamint a nyelvoktatás és vizsgáztatás terén legalább tízéves gyakorlattal rendelkező tagból áll. A Testület tagjaira pályázat alapján a (4) bekezdésben szereplő miniszteri rendelet szerinti kuratórium tesz javaslatot. A miniszter a Testület tagjait legfeljebb három évre bízta meg. A három év elteltével a pályázati kiírást meg kell ismételni. Egy személy legfeljebb 6 éves időtartamra kaphat megbízást. A Testület elnökét a kuratórium javaslata alapján - legfeljebb a testületi tagság lejártáig terjedő időtartamra - a miniszter bízta meg. Amennyiben a miniszter a javaslattal nem ért egyet, a kuratórium egy hónapon belül új személyre tehet javaslatot. Ha az újonnan javasolt személyével sem értene egyet, úgy egy alkalommal, legfeljebb egyéves időtartamra, a miniszter a Testület bármelyik tagját megbízhatja az elnöki teendők ellátásával. A Testület elnökét a miniszter menti fel.

(4) A Testület tagjainak megbízásával kapcsolatos szabályokat a miniszter rendeletben állapítja meg.

(5) A miniszter rendeletben állapítja meg az akkreditáció feltételrendszerének, eljárásának, a nyelvvizsga egységes követelményrendszere rendszeres felülvizsgálatának, illetve a külföldi nyelvvizsgarendszerek magyarországi egyenértékűsítésének szabályait.

(6) A Testület szervezetének és működésének részletes szabályozásáról a Testület által kidolgozott és a miniszter által jóváhagyott Szervezeti és Működési Szabályzat rendelkezik.

(7) A Testület elnöke és tagjai díjazásban részesülnek, melynek mértékét az Oktatási Hivatal igazgatójával egyetértésben évente a miniszter határozza meg. A Testület elnökének és tagjainak költségtérítésének mértékét az Oktatási Hivatal ügyrendjében kell évente szabályozni.

6. § (1) Vizsgaközpontként olyan jogi személy akkreditálható, amely képes és alkalmas nyelvvizsgák lefolytatására, vizsgarendszere megfelel az akkreditáció feltételeinek, és megfelelő számú, nyelvvizsgáztatásra alkalmas személy vizsgáztatóként való alkalmazását igazolja.

(2) A Testület akkreditációs határozatainak meghozatalában, valamint a döntésről szóló szavazásban az akkreditációs döntés által érintett intézmény képviselője nem vehet részt. A Szervezeti és Működési Szabályzat az összeférhetetlenség egyéb eseteiről is rendelkezhet.

(3) Ha a Testület a kérelem alapján megállapítja a vizsgaközpontként való akkreditálhatóságot, az Oktatási Hivatal a döntést alakszerű határozatba foglalja, melyet az Oktatási Hivatal vezetője ír alá.

(4) Az Oktatási Hivatal döntése ellen a miniszterhez lehet fellebbezni. A miniszter a beadvány valóság tartalmának megvizsgálása alapján az első fokú határozatot elfogultság miatt is megváltoztathatja, ha az Oktatási Hivatal a miniszteri felszólítás ellenére sem változtat álláspontján. A jogerős akkreditációs határozatot az Oktatási Közlönyben közzé kell tenni.

7. § (1) Az akkreditációs eljárás lefolytatásáért igazgatási szolgáltatási díjként egyszeri akkreditációs díjat kell befizetni az Oktatási Hivatal számlájára. Az akkreditációs díj mértékét a miniszter a pénzügyminiszterrel egyetértésben, rendeletben állapítja meg.

(2) Az akkreditált vizsgaközpontok évenként akkreditáció-felügyeleti díjat kötelesek fizetni, melyet a tárgyévet követően minden év január 31-éig az Oktatási Hivatal számlájára kötelesek befizetni. A díj mértéke az adott vizsgaközpont által megállapított nyelvvizsgadíjából származó, előző évi nyelvvizsgabevételek négy százaléka.

(3) Az akkreditációs és akkreditáció-felügyeleti díjból befolyt összegek a Testület szakmai feladatainak ellátására, illetve az Oktatási Hivatal működésére fordíthatók. Az akkreditációs díjából befolyt és fel nem használt összegeket az Oktatási Hivatal - a Testület véleményének kikérése után - a nyelvoktatás, illetve nyelvvizsgáztatás rendszerének továbbfejlesztésével kapcsolatos kutatási, illetve fejlesztési feladatokra, ezen belül a kevésbé gyakran oktatott, illetve ritka nyelvek nyelvvizsgarendszereinek kialakításával és működtetésével kapcsolatos feladatok ellátására fordíthatja.

(4) Az (1)-(2) bekezdésben meghatározott díjakat az Oktatási Hivatal kezeli. Ha a felügyeleti díjat a vizsgaközpont felszólítás ellenére sem fizeti meg, az Oktatási Hivatal felfüggesztheti a vizsgaközpont működését.

(5) Az akkreditáció-felügyeleti díjat az Oktatási Hivatal visszatéríteni köteles, ha a Testület két éven keresztül nem tett eleget e rendelet 11. §-ának (1) bekezdésében előírt ellenőrzési kötelezettségének. Az akkreditációs eljárás lefolytatásáért járó díj abban az esetben is visszakövetelhető, ha a miniszter a Testület jogellenes, illetve elfogult eljárását állapította meg.

8. § (1) A vizsgarendszer(ek) akkreditációja során meg kell vizsgálni:

a) a vizsgarendszer(ek) vizsgáinak szintjeit a szinteket meghatározó követelményrendszerhez viszonyítva;

b) a vizsgarendszer(ek) részterületeinek szakmai megalapozottságát a nyelvtudásmérés tekintetében;

c) a vizsgák értékelési rendszerét;

d) a vizsgák lebonyolításának menetét és a vizsgáztató személyek számát és alkalmasságát.

(2) A vizsgarendszernek alkalmasnak kell lennie alap-, közép- és felsőfokú nyelvtudás mérésére legalább egy nyelvre nézve.

(3) Szaknyelvi vizsgarendszer(ek) akkreditációs kérelméhez csatolni kell az ágazatilag illetékes minisztérium, illetve a Testület által elfogadott illetékes szakmai testület véleményét.

(4) Ha a vizsgarendszer bármely elemében változás következik be, arról a Testületet 30 napon belül tájékoztatni kell. A bejelentéstől számított 30 napon belül a Testület eldönti és a vizsgaközpontot tájékoztatja, hogy a változás elfogadható-e.

(5) A vizsgarendszer(ek) és vizsgaközpontok akkreditációja visszavonásig érvényes.

9. § Külföldi jogi személy Magyarországon bejegyzett szervezete vagy intézménye által kérelmezheti vizsgaközpontként való akkreditációját. Ez esetben a feltételek azonosak a magyar vizsgaközpontokra, illetve vizsgarendszerekre vonatkozó akkreditáció feltételeivel.

10. § (1) A vizsgaközpont feladata:

a) a vizsgarendszerek és vizsgaeljárások működtetése és folyamatos fejlesztése;

b) a nyelvvizsgák megszervezése és lebonyolítása;

c) a szükséges dokumentáció vezetése, beleértve az anyakönyvek vezetését és a vizsgabizonyítványok elkészíttetését is;

d) a fogyatékos személyek számára megfelelő vizsgakörülmények teremtése az esélyegyenlőség biztosítása érdekében;

e) a vizsgáztató személyek képzése és továbbképzése;

f) jogszabályban meghatározott egyéb feladatok ellátása.

(2) Vizsgáztató lehet az a személy, aki az adott nyelvből

a) Magyarországon szerzett, vagy

b) az adott nyelvet hivatalos nyelvként használó országban kiállított és Magyarországon elismert, vagy

c) az EGT államban kiállított és Magyarországon elismert egyetemi szintű nyelv- és irodalom szakos tanári vagy főiskolai szintű nyelv- és irodalom szakos tanári, illetve nyelvtanári szakképzettséget igazoló oklevéllel rendelkezik, és az oklevél kiállítását követően legalább hároméves nyelvoktatási és a nyelvoktatás területén vizsgáztatási tapasztalatot szerzett.

(3) A (2) bekezdés c) pontja alkalmazásában EGT-államnak minősül az Európai Unió tagállama és az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes más állam, továbbá az az állam, amelynek állampolgára az Európai Közösség és tagállamai, valamint az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban nem részes állam között létrejött nemzetközi szerződés alapján a szabad mozgás és tartózkodás joga tekintetében az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes állam állampolgárával azonos jogállást élvez.

(4) A (2) bekezdésben foglalt rendelkezéstől eltérően, azon nyelvek esetében, amelyekből Magyarországon nincs nyelvtanárképzés, vizsgáztató lehet, aki felsőfokú pedagógiai szakképzettséggel, az adott nyelvből államilag elismert felsőfokú nyelvvizsgával, legalább egyéves vizsgáztatói és kétéves nyelvoktatási tapasztalattal rendelkezik.

(5) A szaknyelvi vizsgák tekintetében a Testület az 5. § (2) bekezdésének g) pontja alapján a (2) bekezdésben foglaltak helyett a vizsgabizottság egy vagy több tagjára vonatkozóan más szakmai követelményeket állapíthat meg.

(6) A vizsgaközpont a nyelvvizsgát a vizsgaközponton kívül is megszervezheti. Ebben az esetben a központtól eltérő vizsgahelyeket szintén akkreditációs eljárás alá kell vonni, melynek szabályait a Testület dolgozza ki, és teszi közzé.

11. § (1) A Testület tagjai, illetve a Testület által felkért szakértők a vizsgaközpontokat, vizsgarendszereket legalább kétévenként ellenőrzik.

(2) A Testület tagjai, illetve a szakértők az ellenőrzés során a vizsgaközpont szakmai működésére vonatkozó iratokba betekinhetnek, a vizsgákra beléphetnek, és a vizsgáztatóknak, illetve a vizsgázóknak kérdéseket tehetnek fel.

(3) Ha az ellenőrzés során megállapítást nyer, hogy az akkreditált vizsgaközpont, a vizsgarendszer(ek) vagy a vizsgaeljárás nem felel meg az akkreditáció feltételeinek, illetőleg, ha az ellenőrzést lefolytató bizottság az akkreditáció alapjául szolgáló dokumentumokban foglaltaktól eltérő működést tapasztal, továbbá, ha a vizsgaközpont az ellenőrzés eredményes lefolytatását akadályozza, a Testület - az ellenőrzést vezető tagjának jelentése alapján - a vizsgaközpont vizsgáztatási jogát felfüggesztheti, illetve akkreditációját visszavonhatja. Az akkreditáció felfüggesztéséről, illetve visszavonásáról az Oktatási Hivatal alakoszerű határozatot hoz. Ebben rendelkeznie kell a visszavonás, illetve felfüggesztés miatt szükséges pénzügyi, jogi és szervezési kérdések rendezésének módjáról. A Testület a folyamatban lévő vizsgák befejezésével egy másik, államilag elismert vizsgaközpontot jelöl ki. A

felfüggesztéssel kapcsolatosan felmerült minden terhet a vizsgaközpont visel. Az akkreditáció visszavonásáról szóló jogerős határozatot az Oktatási Közlönyben közzé kell tenni.

(4) Az akkreditált vizsgaközpontok, vizsgarendszerek jegyzékét az Oktatási Közlönyben évente nyilvánosságra kell hozni.

12. § (1) A Testület szakmai állásfoglalása alapján az Oktatási Hivatal jogosult külföldön kiállított idegennyelv-tudást igazoló nyelvvizsga-bizonyítványok Magyarországon történő honosítására. A külföldi nyelvvizsga-bizonyítvány honosításáról az Oktatási Hivatal a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) rendelkezései alapján hoz határozatot azzal, hogy a honosítási eljárás határideje a kérelemnek az Oktatási Hivatalhoz történő megérkezése napjától számított kilencven nap. Az Oktatási Hivatal döntése ellen a miniszterhez lehet fellebbezni.

(2) A honosítási eljárás szabályait, valamint a Testület honosítási eljárásban játszott szerepét a miniszter (a honosítási díj tekintetében a pénzügyminiszterrel egyetértésben) rendeletben határozza meg.

(3) A szintek besorolása a Magyarországon akkreditált államilag elismert nyelvvizsgákhoz, illetve azok szintjeihez viszonyítva történik.

12/A. § (1) A vizsgaközpont által kezdeményezett akkreditációs eljárásban és a külföldön szerzett nyelvvizsga-bizonyítványok honosítási eljárásában a hatóság az eljárási cselekményeit - a határozat közlésének kivételével - elektronikus úton is gyakorolja. E közigazgatási hatósági ügyekben az ügyfél kérelmét - annak közokirati melléklete kivételével - elektronikus úton is előterjeszheti.

(2) Az e rendeletben szabályozott közigazgatási hatósági ügyekben az eljáró hatóság a Ket. szabályaival összhangban nyújt elektronikus tájékoztató szolgáltatást.

13. § (1) E rendelet a kihirdetését követő 30. napon lép hatályba.

(2) 1999. december 31-ig a nyelvvizsgáztatás e rendelet és az idegennyelv-tudás igazolására rendszeresített állami nyelvvizsgákról szóló 3/1980. (X. 25.) MM rendelet szerint egyaránt folytatható.

(3) Az 1999. december 31. előtt megkezdett vizsgaeljárásokat két éven belül be kell fejezni a megkezdésükkor hatályban volt szabályok és díjak szerint. Ha ez idő alatt a vizsgát folytató szervezet nem válik vizsgaközponttá, vizsgarendszere nem nyer akkreditációt vagy akkreditációja megszűnik, a vizsgát folytató szervezet köteles biztosítani a vizsgázónak, hogy megkezdett vizsgáját más - a feltételeknek megfelelő - vizsgaközpontnál tehesse le.

(4) Minden az e rendelet hatálybalépését megelőzően, illetve 1999. december 31. előtt, valamint e rendelet 13. §-ának (3) bekezdésében foglaltak szerint kibocsátott állami nyelvvizsgának minősülő nyelvvizsga-bizonyítvány a továbbiakban is érvényes, s e rendelet alapján államilag elismert nyelvvizsgának minősül a bizonyítványban meghatározott fokozat szerint.

(5) Nyelvvizsga letételére jogszabály vagy belső szabályzat által kötelezett közalkalmazotti, illetve köztisztviselői kör számára minisztériumok belső szervezeti egységei által végzett, illetve szervezett szaknyelvi nyelvvizsgák esetén csak a nyelvvizsgarendszert, valamint a kívánt nyelveket kell akkreditáltatni. E vizsgáztatói helyek csak a kötelezetti kör számára szerveznek nyelvvizsgákat. E szaknyelvi vizsgák államilag elismert szaknyelvi vizsgának minősülnek.

(6)

(7) Az idegen nyelven folytatott és befejezett tanulmányokat igazoló államilag elismert külföldi közoktatási intézményben szerzett érettségi bizonyítvány, illetve államilag elismert külföldi felsőoktatási intézményben szerzett oklevél az oktatás nyelve szempontjából államilag elismert egynyelvű C típusú felsőfokú nyelvvizsgának felel meg. A külföldi oklevél az elismert vagy honosított szakképzettség alapján, illetve az a külföldi bizonyítvány, amely olyan szakképesítést tanúsít, amelyet Magyarországon megszerezhető, érettségi vizsgához kötött szakképesítésként ismertek el, államilag elismert szaknyelvi egynyelvű C típusú felsőfokú nyelvvizsgának felel meg.

(8) A (7) bekezdés rendelkezéseitől eltérően a magyarországi vagy külföldi felsőoktatási intézményben élő vagy holt idegen nyelv szakon szerzett bölcsész, valamint élő vagy holt idegen nyelv és irodalom szakos tanári, illetve nyelvtanári, továbbá tanító szakon idegen nyelv műveltségterületen szerzett tanítói oklevél kizárólag a tanult idegen nyelv szempontjából felel meg államilag elismert, Magyarországon szerzett oklevél esetén kétnyelvű, külföldön szerzett oklevél esetén egynyelvű C típusú felsőfokú nyelvvizsgának.

(9) Magyarországon felsőoktatási intézményben nemzetiségi tanári, nemzetiségi tanítói, nemzetiségi óvodapedagógusi szakon megkezdett és ott befejezett tanulmányokat igazoló bizonyítvány, oklevél, az oktatási intézmény oktatási nyelve szempontjából államilag elismert kétnyelvű C típusú felsőfokú nyelvvizsgának felel meg.

(10)-(11)

(12) A külföldön vagy Magyarországon szerzett nemzetközi érettségi bizonyítvány az oktatás nyelvén államilag elismert egynyelvű C típusú felsőfokú nyelvvizsgának felel meg.

(13) Külföldi állampolgárok esetében hazai közoktatási, illetve felsőoktatási intézményben magyar nyelven folytatott és befejezett tanulmányokat igazoló érettségi bizonyítvány, illetve oklevél államilag elismert magyar mint idegen nyelv egynyelvű C típusú felsőfokú nyelvvizsgának felel meg.

(14) A felsőoktatásról szóló 1993. évi LXXX. törvény 1. számú mellékletében felsorolt felsőoktatási intézményben idegen nyelven folytatott és befejezett tanulmányokat igazoló oklevél - az oktatás nyelve szempontjából - államilag elismert egynyelvű C típusú felsőfokú nyelvvizsgának felel meg.

(15)

(16) Sikeresen befejezett érettségi vizsga esetén az idegen nyelv érettségi vizsga az érettségi vizsgaszabályzatról szóló - többször módosított - 100/1997. (VI. 13.) Korm. rendeletben meghatározottak szerint az államilag elismert nyelvvizsgával, az elért osztályzatot igazoló érettségi bizonyítvány pedig az államilag elismert nyelvvizsga-bizonyítvánnyal egyenértékű.

(17) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti a művelődési és közoktatási miniszter 1/1992. (Műv. K. 8.) MKM utasítása az Országos Idegennyelv-oktatási Tanács működéséről; az állami nyelvvizsga díjáról szóló 8/1990. (IX. 5.) MKM rendelet, a 8/1990. (IX. 5.) MKM rendelet módosításáról szóló 9/1995. (VIII. 31.) MKM rendelet, valamint az állami nyelvvizsga díjáról szóló 8/1990. (IX. 5.) MKM rendelet módosításáról szóló 22/1997. (VI. 4.) MKM rendelet, a 3. § (2) bekezdésének kivételével.

(18) 1999. december 31-én hatályát veszti az Idegennyelvi Továbbképző Központ működéséről és feladatairól szóló 8/1978. (VIII. 25.) OM rendelet az 1. § (1) és (3) bekezdésének, továbbá 10. és 11. §-ának kivételével; az idegennyelv-tudás igazolására rendszeresített állami nyelvvizsgákról szóló, többször módosított 3/1980. (X. 25.) MM rendelet; az idegennyelv-tudással kapcsolatos egyes rendelkezések módosításáról szóló 5/1987. (VI. 14.) MM rendelet; a 3/1980. (X. 25.) MM rendelet módosításáról szóló 21/1988. (IX. 29.) MM rendelet; 11/1990. (X. 4.) MKM rendelet; 14/1992. (IX. 19.) MKM rendelet; 14/1995. (XII. 26.) rendelet, valamint az állami nyelvvizsga díjáról szóló 8/1990. (IX. 5.) MKM rendelet módosításáról szóló 22/1997. (VI. 4.) MKM rendelet 3. §-ának (2) bekezdése.

(19) A Kormány felhatalmazza a minisztert, hogy 1999. december 31-ét követően a nyelvvizsgadíjakat a pénzügyminiszterrel egyetértésben, rendeletben állapítsa meg.

(20) A szakfordító és tolmácsolás megszerzésének feltételeiről szóló 7/1986. (VI. 26.) MM rendelet előírásai szerint, illetve miniszteri engedély alapján folytatott, és befejezett szakfordító és tolmácsolás befejezéseként kiállított oklevél, illetve képesítő bizonyítvány - a tanult nyelv szempontjából - államilag elismert, kétnyelvű, C típusú szaknyelvi felsőfokú nyelvvizsgának felel meg. A csak szakfordító képzést lezáró oklevél államilag elismert, kétnyelvű B típusú felsőfokú szaknyelvi nyelvvizsgának felel meg.

Melléklet a 71/1998. (IV. 8.) Korm. rendelethez

A magyar államilag elismert nyelvvizsgáztatás fokozatainak az Európa Tanács Közös Európai Referenciakeretében meghatározott szintekkel való egyenértékűsége:

Magyar államilag elismert nyelvvizsgáztatás fokozatai	Az Európa Tanács Közös Európai Referenciakeretében meghatározott szintek
alapfok	B1 (küszöbszint)
középfok	B2 (középszint)
felsőfok	C1 (haladószint)